

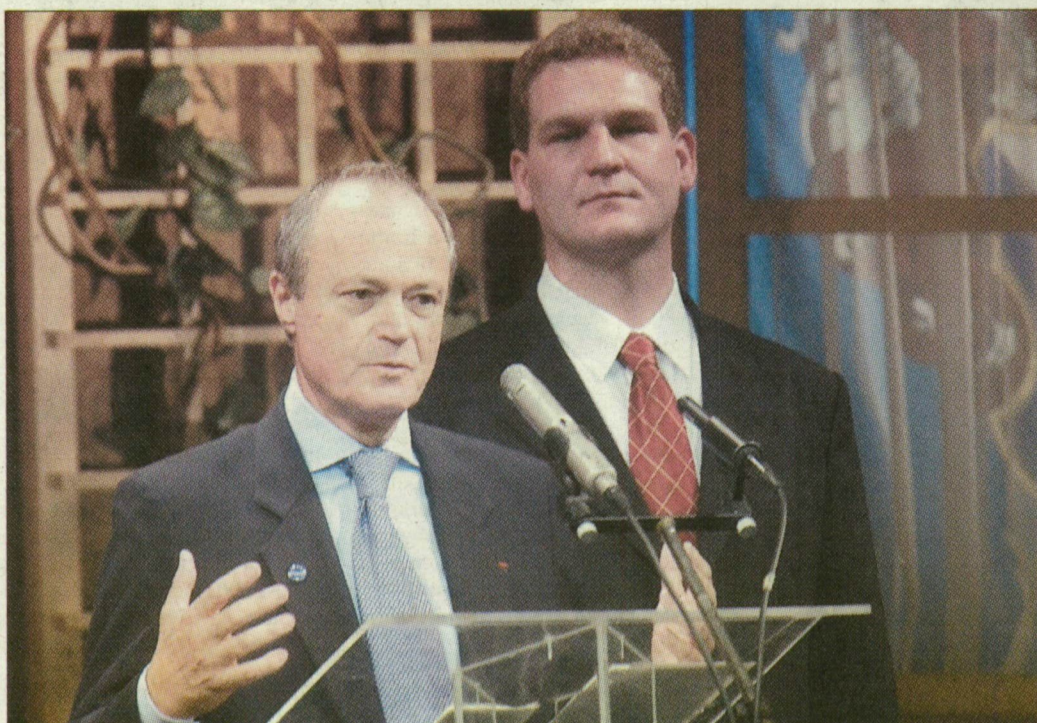
Medgyessy Péter: A köztársaság és polgárai együtt válaszolnak a kihívásra

Büszke nemzetként megyünk

Nem mindegy, hogyan mondjuk az igent az uniós csatlakozásra: halkan, vagy magabiztosan. Azal a céllal jöttem Szegedre, hogy szövetségeket találjak, hogy sokan és örömmel szavazzunk igennel – mondta Medgyessy Péter miniszterelnök tegnap a Szegedi Nemzeti Színházban megtartott gálaesten.

A Tisza partjáról az Európai Unióba. Ezt a címet kapta az ünnepi gálaműsor, amelyet tegnap este rendeztek meg a színházban, s amelyen – Csongrád megyei programjának részeként – beszédet mondott Medgyessy Péter miniszterelnök. A telt házas teátrumban Botka László, Szeged polgármestere köszöntötte a megjelenteket, köztük a környező települések első polgárait, a város jelenlévő országgyűlési képviselőit, Újhelyi Istvánt (MSZP), Balogh Lászlót (MDF).

A polgármester arról beszélt, milyen esélyt jelent a városnak az uniós csatlakozás: munkahelyeket, a jövőt biztosító fejlődést, hiszen Szeged közlekedési, logisztikai csomóponttá válhat; nyitottságot a szomszédok felé, a hagyományos regionális együttműködések gazdagodását; Szeged legnagyobb adottságának, a tudományos potenciáljának a felértékelődését, a tradicionális színes és élénk művészeti élet teljeseződését, az európai életforma természetességét. Szeretnénk ide hozni mindent, ami szép, nemes, érdemes, kitárjuk Európa kapuját – zárta köszöntőjét Botka László.

Medgyessy Péter miniszterelnök és Botka László, Szeged polgármestere a Szegedi Nemzeti Színház színpadán.

Fotó: Miskolczi Róbert

Nem mindegy, hogyan mondjuk az igent az európai csatlakozásra: halkan, bizonytalanságot, a kultúrát, a szolidaritást becsülő Európa vár ránk. – Nem ígérhetem, hogy egycsapásra jobbra fordul mindannyiunk sorsa, de a köztársaság miniszterelnökeként azt mondom, csak a csatlakozással léphetünk arra az útra, ami a jóléthez vezet – jelentette ki a szónok. A „ki lesz a vesztes”-kérdésre egy jó válasz van: az unióra készülni kell! A magyar emberek képesek önbizalommal, bátorsággal,

életkedvvel felkészülni, aki pedig önhibáján kívül kevesebb eséllyel indul, annak segít az állam. A köztársaság és polgárai együtt képesek lesznek a kihívásra válaszolni – hangoztatta a miniszterelnök. Medgyessy Péter kitért azokra az előnyökre, amelyeket Szeged és a régió nyerhet a csatlakozással. Beszélt arról, hogy a város valóban Európa kapuja lehet, hogy uniós segítséggel megvalósulhatnak az infrastrukturális beruházások – az utaktól a csatornákig. Kiemelte, hogy megépül 2006-ra az M5-ös, 2007-re pedig az ezt Makóval összekötő út. – Felkészülünk és büszke nemzetként csatlakozunk az unióhoz! – zárta nagy tetszéssel fogadott beszédét.

A gálaműsorban, amelyet Gregor Bernadett vezetett, jórészt szegedi, vagy innen elszármazott művészek léptek fel: Király Levente Kossuth-díjas színművész, a Szeged és Deszki Néptánc-együttes, a Fool Moon acapella és a NOX együttes, Éles István, Delhusa Gjon, valamint Molnár László karmester vezényletével a szegedi szimfonikusok.

S. E. (Medgyessy Péterrel készült interjúkat szombati lapunkban közöljük.)

GAZDASÁGI VEZETŐK KÖZT A MINISZTERELNÖK

Medgyessy Péter a szegedi Tisza Szállóban állófogadón köszöntötte a város legjelentősebb cégeinek és befektetőinek képviselőit. A kormányfő tegnap, a Tisza Szállóban elmondott pohárköszöntőjében a baloldali, a jobboldali és a középen álló polgárokat egyaránt üdvözölte. Mint mondta, a jelenlévők olyan vállalatokat képviselnek, akik hozzájárulnak a város és az ország fejlődéséhez. Kifejtette, adófizetőnek lenni lehetőség és kötelezettség egyaránt, amely felelősséggel jár.

– Számomra az jelenti a köztársaságot, hogy együttes felelősségünk van – mondta Medgyessy Péter. Majd hozzátette: az európaiságot pedig az képviseli, hogy annak a cégnek, amelyiknek jól megy a sora, s beilleszkedik egy közösségbe, az tesz azért, hogy a szegényebb polgárok is felzárkózhassanak.

Közel állunk az európai uniós csatlakozási szerződés aláírásához – tette hozzá a miniszterelnök – majd így folytatta: biztos abban, hogy az április 12-i népszavazáson a választópolgárok nagy többsége igennel voksol. Emelem poharam arra, hogy egy elégedett, jókedvű, boldog és sikeres európai országnak lehessünk a polgárai – mondta befejezésül a miniszterelnök.

Ezt követően Medgyessy Péter megismerkedett Szeged legjelentősebb cégeinek képviselőivel. A megjelentek között ott volt Lékó Péter sakkvilágbajnok-jelölt is, akinek a miniszterelnök gratulált eddigi sikereihez. Az állófogadón a Szegedi Nemzeti Színház művészei adtak némsort: Merényi Nicolette, Kiszely Zoltán és Németh József énekelt opera- és operettslágereteket.

Programon kívül megnézte a Macskássy-kiállítást is

A kormányfő és a bordányi idősek

Nefejeccsel és dallal fogadták a bordányi nyugdíjasklubban a községbe látogató Medgyessy Pétert.

A tervezettnél jóval korábban gődült be a bordányi főtérre tegnap délután a miniszterelnököt és kíséretét szállító konvoj. Medgyessy Pétert elsőként a község polgármestere, Balogh Ferenc köszöntötte. A kormányfővel több bordányi is kezét fogott, majd a vendéget és kíséretét a gondozási központba invitálták. A vezető, Gyurisné Papp Irén kalauzolta körbe a miniszterelnököt az épületben.

A nyugdíjasklub tagjai az öregek mindennapi életét elmesélő dalt énekelték. Galzó Jánosné, a klub elnöke egy nagy csokor nefejejcset nyújtott át Medgyessy Péternek, lévén az 1974-ben alakult klub neve Nefejejcs. A miniszterelnök elbeszélgetett az idősekkel.

A kormányfő mintegy fél órát töltött Bordányban, majd elindult Szegedre. Az előzetes programjában nem szerepelt ugyan, de pár percre felkereste a Sás utcai óvodát, ahol megnézte Macskássy Izolda képeiből tegnap nyílt jótékonyági kiállítást.

A bordányi Nefejejcs nyugdíjasklub tagjai várják a miniszterelnököt.

Fotó: Miskolczi Róbert

A kezdet vége

SZÁVAY ISTVÁN

Churchillról sok mindent mondtak már, de azt még ellenségei sem állították, hogy nem fogalmaz pregnánsan. Sok bonmot-já máig él. Például amikor az angliai csata győztes befejezésekor így kommentálta a helyzetet: ez még nem a vég kezdete, hanem a kezdet vége. Amint hogy a normandiai partraszállás után kijelentette: ez a vég kezdete.

Nos, ha a churchilli kategóriákban próbáljuk nevesíteni a világ helyzetét, akkor a kezdet végeként aposztrofálhatjuk a jelenlegi állapotokat, ha véget ér az iraki háború. Mármint ha háborúnak nevezhető egyáltalán. Magam inkább katonai eszközökkel végrehajtott rendőri akciónak tekintem, lévén, hogy az Egyesült Államok és szövetségesei minden erejükkel arra törekedtek, hogy ne csak az iraki civil veszteségeket szorítsák a minimumra, de lehetőleg a hadsereggel is kesztyűs kézzel bánjanak. Akik az amerikai hadsereg tehetetlenségének rovására írták a megfontoltan lassú akciókat, azok úgy látszik, nem emlékeznek már Drezdára, ahol egy konvencionális, második világháborús bombázás egy nap alatt szinte elsöpörte a föld színéről a várost és 135 ezer lakos halálát okozta. Mindenki beláthatja, hogy a haditechnika fejlődését bekalkulálva milyen következményekkel járhatna egy valódi háború Irakban.

Nos, ami a Perzsa-öböl térségében történik, az sokkal inkább békemisszió, mint háború. Békét pedig képtelenség gyűlöletre építeni, márpedig az a helyzet állna elő, ha minden iraki család egy-két halottat lenne kénytelen gyászolni. Marad tehát a katonai eszközökkel végrehajtott, lényegében rendőri akció, amelynek befejeztével az irakiak nagy része mégiscsak úgy érezheti majd, hogy folszabadult. Hogy valóban megszabadult egy százezreket legyilkoló, nyomort és elnyomatást hozó diktatúrától.

Ha a harcok véget érnek Irakban, szerintem akkor következik be az az állapot, amit Churchill a kezdet végének nevezett. És nemcsak azért, mert a valódi iraki béke megteremtéséig még hosszú és rögös út vezet majd. Hanem azért, mert látható, hogy az afganisztáni eljárást után Irak csak az első főlönös egy új világrend felé vezető út.

Emlékezzünk csak! Bush elnök a szeptemberi merényletek után azt mondta, az Egyesült Államokat támadás érte. Magyarul az USA hadiállapotban lévőnek tekinti magát mindazon országokkal, amelyek támogatják a terrorizmust. Az eredmény: most esik el a második bástya, Irak, és Bush elszánta magát arra, hogy a palesztin tüzfészekben is valamiféle rendet teremtsen. És lehet bárkinek bármilyen véleménye, az a Kína, amelyik Észak-Korea egyetlen szövetségese volt, a legutóbbi phenjani rakétakísérlet után elzárta az olajcsapot, magyarán egyelőre nem szállít az energiahianyával és éhínséggel küszködő észak-koreai rezsimnek.

Valami nagyon fontos történik a világban. A korábbi, bipoláris világrendben minden diktátornak akadt nagyhatalmi támogatója, ha hajlandó volt odarondítani az ellenség orra alá, ha hajlandó volt akár terrorakciókkal is megnehezíteni egy működő világrend kialakulását.

Most mintha új világ kezdődne. Amire tán nem is az iraki háború, hanem a világ egyik leggyorsabban fejlődő gazdasága, Kína adott leglátványosabb példát az észak-koreai olajszállítás leállításával. Mert úgy látszik, végre minden nagyhatalom a valódi békében, a működő világ gazdaságában és a civilizált-demokratikus jártékszabályok primátusában érdekelt.

Azaz lehet, hogy bár még itt sincs a kezdet vége, már oda is elérkezünk hamarosan, amit Churchill a vég kezdetének nevezett.

A franciák szerint nem szabad elájulni az ígéretektől

A helyi ötlet többet ér a jó tanácsnál

Nem szabad elájulni a nyertes uniós pályázatok lehetőségeivel kecsegtető, busás részesedésért dolgozó tanácsadó cégek ígéreteitől – hangzott el tegnap a szegedi megyeházán.

A megyei önkormányzat a helyi polgármestereknek, képviselőknek szervezett előadás-sorozat keretében csütörtökön két francia szakembert látott vendégül. Bernard Boclé építész, aki saját bevallása szerint a területfejlesztés „veteránja”, azt javasolta az önkormányzati vezetőknek, hogy elsősorban saját magukban, testületükben bízzanak. A befektető jön, ha lehetőséget és területet talál, s biztonságban érzi magát, de csak azért hoz valamennyi pénzt, hogy minél többet vigyen el. A helyieké legyen az ötlet, s a közös beruházásokban valóban megfelelő súllyal vegyenek részt az önkormányzatok. Michael Guéan, egy 1200 fős bretagne-i kistelepülés polgármestere, s a francia Helyi Önkormányzatok Közössége Egyesület alapítója, akit hazájában a kistérségek atyjának neveznek, arról számolt be, hogyan kezdtek működni a francia településközi együttműködések. Ma ezeknek külön önkormányzatuk, saját

adóbevételük van, s elég erősek ahhoz, hogy a legdrágább közérdekű beruházásokhoz is megszerezzék a forrást. Az előadáson Petró Ferenc, Ásotthalom polgármestere megkérdezte: vajon Franciaországban is működnek-e olyan tanácsadó cégek, amelyek azzal keresik föl az egyébként is szegény kistelepülések polgármestereit, hogy biztos nyertes uniós pályázatot csak ők tudnak írni? Az ilyen magyarországi cégek általában tízszázalékos részesedésért azt is megígérik, hogy kapcsolataik révén egyengetik a velük elkészítettett önkormányzati pályázat útját Brüsszelben. Bernard Boclé erre elmondta, őt is riasztja az, ami ezen a téren Magyarországon kialakulóban van. Az uniós adminisztrációja ezzel a jelenséggel nem foglalkozik, a települések kezében van a döntés, igénybe veszik-e a külső segítséget. Michel Guéan azt mondta, az ő társulásaik olyan szakembereket, köztisztviselőket alkalmaznak, akik értenek a pályázatíráshoz. Azt javasolja a magyar kollégáknak, hogy inkább ezt a megoldást válasszák; ők csak ritkán vesznek igénybe külső szakértőt, s nem szoktak elájulni a biztos sikerről szóló lobbizásgerektől.

B. A.